

Secció Sindical de CC OO – Universitat Politècnica de València
 Camí de Vera, s/n 46022 – Valencia
 Tel. 963 877 040 Fax. 963 879 041
<http://www.ccoo.upv.es/> cco@upvnet.upv.es

La revuelta de la clase privilegiada

Nos acaba de caer encima una reforma laboral que parece un mal sueño. Es una expresión del peor capitalismo, que conducirá a la mayoría de la población a la desesperación. En los inicios de la crisis económica que nos golpea sin piedad, se decía que era sistémica, que el capitalismo no daba para más. Pero nos faltaban los coletazos, que no sabemos si serán los últimos, que han dejado 5,4 millones de parados. Este es el autentico problema, y el Gobierno ha querido acentuarlo con una reforma que no va a crear empleo, que además es un ataque frontal a los derechos de las trabajadoras y los trabajadores y de las Organizaciones sindicales, que tantos años han costado conseguir, con cárcel, golpes e incluso vidas.

Hemos visto como el ministro De Guindos le comentaba al primer ministro finlandés que la reforma iba a ser agresiva. No solo eso, ha sido involucionista, porque para comparar la desprotección que esta reforma establece nos tenemos que ir a los inicios de la revolución industrial. Ni siquiera en el franquismo la clase obrera estaba tan desprotegida como lo está con este Real Decreto que ya ha entrado en vigor. Menos mal que las libertades constitucionales no nos las pueden tocar, aunque con estos recortes de derechos laborales quedan como un aspecto puramente formal.

Esta reforma facilita el despido y lo abarata, refuerza el poder empresarial, precariza el empleo, y condena a la gente joven a la "infra contratación". Además perjudica en sus posibilidades de contratación a las personas que no tienen empleo y no cobran

prestación. En este sentido, como siempre, las mujeres van a tener mayores dificultades.

Las condiciones de vida se asemejan bastante a un sistema esclavista. La clase privilegiada y los gobiernos no dudan en favorecer exclusivamente a los poderosos, porque es la única manera de mantenerse en el poder. En esta situación hay que hacer una llamada a la rebeldía, al inconformismo, a no resignarnos ante la pérdida de los derechos laborales y del Estado de bienestar al que tanto nos costó llegar y pelagra por la locura de las agencias de calificación, de las instituciones financieras y de los mercados que nos gobiernan sin haber sido elegidos por nadie y campan a sus anchas sin control.

Salgamos a la calle a manifestar nuestra disconformidad, **el sábado 25, a las 18:00, en Valencia, Castellón y Alicante.**

Salgamos a la calle a parar esta locura, y a hacer llegar a los gobiernos y asociaciones patronales que con sus decisiones nos llevan por el camino de la desprotección de los derechos de la mayor parte de la población.

**Per la recuperació de drets
i la defensa de l'estat social**

Tots al carrer. Manifesta't!

Secció Sindical de CC OO – Universitat Politècnica de València
 Camí de Vera, s/n 46022 – Valencia
 Tel. 963 877 040 Fax. 963 879 041
<http://www.ccoo.upv.es/> cco@upvnet.upv.es

8 de Març - Educació en igualtat

Diversos estudis recents afirmen que els nostres joves encara tenen una visió sexista de la realitat; que les dones saben criar millor als seus fills, que l'home ha de protegir a la dona en parella assumint l'autoritat, o que la fragilitat és una característica femenina i amb un encant especial per als homes, són alguns dels testimoniatges que s'arreglen en aquests estudis dirigits a prevenir la violència de gènere i fomentar la igualtat d'oportunitats entre dones i homes.

En l'altre costat, diverses pàgines en Internet amb portals educatius treballen des de fa temps en l'elaboració de materials que ajuden a eradicar aquestes imatges distorsionades de la realitat i a treballar en un nou tipus d'educació basada en el respecte mutu entre sexes i a les diferents orientacions sexuals, el foment de la igualtat de tracte i d'oportunitats entre dones i homes i l'eliminació de la discriminació de la dona.

S'ha d'educar des de les primeres etapes formatives, perquè la norma no és suficient i l'important és l'actitud de les persones. El nostre futur pel que fa a temes relacionats amb la igualtat o l'eradicació de la violència de gènere s'està realment forjant ara en les escoles. Mentre no canviem els valors dels nostres menors, la societat no podrà avançar i sempre ens trobarem amb impediments per a aconseguir aquest difícil repte.

L'escola és un agent fonamental de socialització; és l'encarregada de transmetre una sèrie de valors i actituds de la societat en què vivim.

En la nostra opinió és la base sobre la qual s'ha d'actuar si volem aconseguir un futur lliure de prejudicis per a les nostres filles i fills. Hem d'exigir que tots els docents tinguen formació en igualtat, que els materials educatius que s'utilitzen siguen revisats i aprovats per especialistes en la matèria perquè no fomenten estereotips que condicionen el paper de les dones i dels homes, que s'inclouen en les assignatures les aportacions que les dones han fet al desenvolupament històric, cultural, científic, etc, oferint referents femenins, que es revise el currículum ocult a través del com se segueixen

transmetent valors a l'alumnat sense tenir plena consciència d'açò.

Finalment tot aquest esforç haurà de ser completat amb el paper de les famílies, treballar en comunicació contínua amb els pares i mares perquè entre tots puguem aconseguir que s'eliminen les diferències que dificulten l'avanç en tots els sentits d'homes i dones, respectant a més la diversitat que engloba el concepte de família i sense cap tipus de discriminació.

En conclusió, podem tenir lleis que intenten imposar la igualtat d'oportunitats entre dones i homes, però la solució està en l'educació, en tots els sentits, des de l'escola i des de les famílies. En l'actualitat s'està posant més èmfasi a actuar en una fase posterior. Un exemple recent és l'aprovació de la Llei Orgànica per a la Igualtat efectiva de dones i homes. No obstant els plans d'igualtat de les empreses a voltes es queden en una simple aprovació de continguts buits que després no arriben a tenir conseqüències positives o simplement resulten insuficients. Pel que fa a la conciliació de la vida familiar i personal, se segueix deixant en mans de les dones que, com sempre s'han vist obligades a fer, han d'abandonar part de les seues aspiracions personals per a dedicar-les a cura de la família.

La solució passa per actuar des de la base per a evitar posteriors esforços ingents i innecessaris i poder avançar sense impediments, aconseguint d'aquesta manera un futur millor per a les nostres filles i els nostres fills.

